

Autor: Radim Lhoták

Pokud se tato žena stane prezidentkou USA, nejenže nic nepomůže spasit Ameriku před pádem do hlubin rozkladu, ale zjevně lid Ameriky o jakoukoliv pomoc už ani nestojí.

První veřejná debata prezidentských kandidátů v USA za sebou vlekla fatální stigma. Slabost a pohlavní zaslepenost Hillary Clintonové nemohla přirozeně obstát před mužnou nadřazeností Donalda Trumpa. Ať se to někomu líbí nebo ne, Trumpova převaha byla natolik jasná, že mainstreamová hodnocení Hillary jako vítězky prezidentského duelu vyznívají jako slaboduchá propaganda podobně jako všechna hodnocení úlohy USA ve světovém dění těmito sdělovacími prostředky za pár posledních let. Pokleslá neschopnost západních mocenských elit alespoň lhát s grácií a s patřičnou mírou přesvědčivosti je očividná.

Hillary působila vedle Trumpa jako blazeovaná hříčka skrytých emocí, s níž si Trump mohl dělat, co by chtěl, pokud by to opravdu chtěl. Její bezobsažná a naučená propagandistická prohlášení si nic nezadala se stejně falešným a krasodušným řečením současného prezidenta Obamy. Jestli Obamova snaha přesvědčit svět, že černochoch mu může vládnout stejně dobře jako běloch, byla čirým zastíráním jeho loutkové role, v případě Clintonové jde již o nepřičetnou snahu přesvědčit sama sebe a své pohlavně spřízněné fanyanky, že povýšení ženského principu na trůn světového řádu není pouhou feministickou fikcí. Pokud by ženy nedisponovaly právem volit, neměla by Hillary Clintonová nejmenší šanci uspět.

Prvním duchovním principem veškerého lidského jednání je konat dobro bez touhy, bez myšlenky a nároku na osobní zisk či odplatu v podobě přiměřené protihodnoty, s ryzím vědomím vyššího poslání, s nímž toto dobro nabývá transcendentální povahy. Hillary, coby ženský uzlíček emocí, všemožnými touhami jen čišela. Sama přiznala, že touze obstát v první debatě a stát se první ženskou prezidentkou USA obětovala týdny intenzivní přípravy, při níž se jako herečka učila svoji roli, včetně ideových frází a slovních obrátů, jimiž se snažila blýsknout jako zdatná politička znalá všech politicky korektních postojů. Neopomněla vyzdvihnout ani inkluzivní a všem menšinám otevřenou společnost. Především však toužila snížit Trumpa jako svého mužského soka, toužila dokázat, jaký je Trump macho, jaký je rasista, šovinista a paternalistický vydřiduch. Dělal, co mohla, aby se mu dostala osobně pod kůži, jak to ostatně dělají všechny ženy, pokud se ocitnou v konfrontačním postavení tváří v tvář svým sokyním.

Dokázat to, čili stát se první prezidentkou USA a nandat to všem pánům tvorstva, je pro ni mnohem víc, než budoucnost Ameriky jako takové. V případě, že by nakonec dosáhla na post nejvyšší, je nutné obávat se nejhoršího. Tak jako všechny královny minulosti, nebude váhat ukázat svoji moc a sílu tím, že uvede do pohybu ty nejhorší válečné mašinérie, jen aby nikdo nemohl kalkulovat s její ženskou slabostí. To vše v duchu mocenských ambicí, s nimiž sama nemá nic společného a kterým přirozeně ani nerozumí. Stane se bezbrannou hříčkou svých rádců, podobně jako všechny zmíněné královny. Přičemž naslouchat bude především těm, kdo se při své bezpáteřní lstivosti vyznají v umění vlichotit se tam, kde je třeba. Nikdy čestným a rovným mužům usilujícím o pravdu a společenské dobro.

V této chvíli není vůbec důležité, co Hillary Clintonová řekla a co ještě poví v příštích debatách. Ona, stejně jako Obama, je pouhou ikonou moci skryté v jejím pozadí, pouhým symbolem zvrácené diktatury, bez vlastního názoru a vůle něco změnit. Pokud se máme něco dozvědět o budoucnosti USA a celého světa, musíme naslouchat Trumpovi. Donald Trump je byznysmen a oligarcha, není tudíž člověkem, jehož by bylo nutné posvětit na pozici vůdce tak velké a mocné země. Přesto, pouze v případě jeho zvolení lze počítat s tím, že se věci dají do pohybu lepším směrem. Zdá se, že v jeho případě může nastat hlubší soulad mezi sliby a činy, než tomu bylo u jeho předchůdců. Na osvíceného vůdce Ameriky hodného srovnání s Vladimírem Putinem a s jeho působením v Rusku i na mezinárodním poli si však budeme ještě muset počkat. Zda k němu doroste samotný Trump, nebo příští prezidentský nástupce, to se teprve uvidí.